„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 31. **Wtorek 9. Lutego 1869.** **Rok wydania 59.**

Część urzędowa.

Jego c. i kr. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z d. 1. lutego b. r. raczył najmiłościwiej nadać ministrowi wojny dla całego państwa fml. Franciszkowi baronowi Kuhn-Kuhnenfeld tudzież szefowi sekcyi marynarki, wiceadmirałowi Wilhelmowi Tegetthoff i fml. Gabryelowi Rodich godność radców tajnych z uwolnieniem od tax.

Jego c. i k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z d. 23. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić wybór JW. hrabiego Edwarda Stadnickiego na prezesa, a W. Kazimierza Gizowskiego na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Mościskach.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7. lutego 1868.

Na przedstawienie gminy Rzepniowa nadała Rada szkolna krajowa posadę nauczyciela rzeczywistego przy szkole trywialnej w Rzepniowie nauczycielowi przy szkole trywialnej w Grzędzie p. Janowi Czornyszowi.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 31. stycznia 1869.

Na przedstawienie gminy Pluchowa nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole trywialnej w Pluchowie dotychczasowemu zastępcy tej posady p. Edwardowi Orleckiemu.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 31. stycznia 1869.

Część nieurzędowa.

„Gazeta narodowa“ w dodatku wczorajszym do Nr. 30 wykryła zamach na prawa Rady szkolnej krajowej, którego się Prezydyum Namiestnictwa dopuścić miało dla tego, iż dawniejszy rozdział inspekcyi szkół średnich między istniejących dwóch inspektorów, który według „Gazety narodowej“ Rada szkolna krajowa uchwalić miała, zmieniono bez wiedzy i uchwały Rady szkolnej krajowej, iż zaprowadzono inspektorat wschodni i zachodni, a zatem przywrócono tem samem dawniejszy podział Galicyi na wschodnią i zachodnią. Co do tego podziału kraju, to trudno nawet przypuścić, aby z przydzielenia inspekcyi szkół średnich między istniejących dwóch inspektorów, ktoś na prawdę myśleć mógł o podziale terytoryalnym kraju, lub na prawdę upatrywać w tem jakąkolwiek „myśl polityczną.“

Pomijając jednak to, zauważać nam wypada, że „Gazeta narodowa“ i co do istoty rzeczy samej mylnie została poinformowaną, gdyż ani pomieniona nazwa inspektoratów — na wschodni i zachodni — nie istnieje, ani też takiej zupełnej wyłączności terytoryalnej, jaką „Gazeta narodowa“ przypuszcza, nie zaprowadzono, gdyż w samym Lwowie inspekcya szkół podzieloną jest między obydwóch inspektorów.

Mylnem jest dalej poinformowanie „Gazety narodowej“ co do okoliczności, jakoby dawniejsze zarządzenie inspekcyi szkół polegało na uchwale Rady szkolnej krajowej; gdyż takiej uchwały nie było, ani też w myśl istniejących przepisów co do urzędowania i służbowego podporządkowania inspektorów szkolnych być nie mogło.

Zupełnie na tej samej prawnej podstawie, na której przydzielenie pojedyńczych szkół do inspekcyi nastąpiło w r. 1867 (i to wcale z innych powodów, jak to „Gazeta narodowa utrzymuje) — zarządzono i teraz to przydzielenie, przy którem tylko wzgląd na potrzeby służby i na właściwe kwalifikacye pp. inspektorów był decydującym.

Dnia 6. b. m. odbyło się 16. posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadali Ich Excel. pp. ministrowie Taaffe, Brestel i Herbst.

Po załatwieniu spraw licznych przeszła izba do porządku dziennego i przystąpiła do wyboru jednego członka trybunału państwa. Po dwukrotnych wyborach bez rezultatu, przystąpiono do ściślejszego wyboru pomiędzy Dr. Felder i Dr. Fischhof, i Dr. Felder z stał obrany 62 głosami przeciwko 60.

Deput. Sturm proponował, żeby ustawę względem gwarancyi kolei żelaznych przydzielić komisyi procedury konkursowej.

Deput. Kaiser referował ustawę względem warunków jakie mają być wymagane, ażeby ugody zawarte przez mężów zaufania z gminy mogły być egzekwowane i jakie od tychże mają być składane taxy. Ustawę tę przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu bez debaty.

Następnie załatwiono kilka mniejszej wagi petycyi.

Przed zamknięciem posiedzenia odpowiedział Jego Excel. minister rolnictwa hr. Potocki na wniesioną niedawno przez hr. Spiegel i towarzyszów interpelacyę względem szkoły rolniczej w węgierskim Altenburgu i oddania tejże rządowi węgierskiemu. Odpowiedź ministra opiewa dosłownie jak następuje:

„Wyższa szkoła agronomiczna w węgierskim Altenburgu na mocy listu fundacyjnego księcia Alberta sasko-cieszyńskiego w r. 1858 założona, wyraźnie na potrzeby gospodarstwa węgierskiego obliczona, w r. 1860 instytutem państwa ogłoszona, została na podstawie tegoż dokumentu fundacyjnego król. rządowi węgierskiemu na własne jego żądanie odstąpioną z wyraźnem orzeczeniem, żeby do 1. października 1869 pozostała w stanie takim, jak dotąd. Przewidując ten wypadek starałem się od dłuższego czasu o wynalezienie stosownej lokalności na założenie rolniczej akademii. Ponieważ jednak kongres rolniczy orzekł, że zakładanie takich szkół jest sprawą pojedynczych państw, zaś założenie prawdziwej akademii dla gospodarstwa wiejskiego poczytał za naglące zadanie rządu centralnego, więc rozpocząłem odnośne rokowania. Przez oddanie zakładu w węgierskim Altenburgu rządowi węgierskiemu nie powstanie luka, ponieważ ten rząd przyrzekł jej dalsze istnienie z językiem wykładowym niemieckim. Co do inwentarza i materyałów naukowych wysadzona została ze strony obu rządów komisya, która na miejscu porozumiała się co do stosownego podziału albo wynagrodzenia i której ugoda przedłożona została obu ministerstwom do ostatecznej uchwały. Profesorowie, którzy dotąd z odszczególnieniem czynni byli przy tym zakładzie, otrzymali urlopy tylko do października b. r., już to dlatego, żeby rządowi węgierskiemu nie utrudniać dalszego prowadzenia zakładu, już też dlatego, żeby pozostawić im samym czas postarania się o inny urząd.

Przyszłe posiedzenie we czwartek.

Najnowsze doniesienia angielskich korespondentów w Hiszpanii wróżą dotkniętemu już tak boleśnie krajowi ciężkie czasy długiego zamieszania, a może nawet i krwawych walk. Nadzieja szybkiego zakończenia zamieszki zniknęła, a natomiast każe wszystko przewidywać wojnę domową. Ruch handlowy i przemysłowy ustał. Rządowi brakuje pieniędzy na opędzenie najniezbędniejszych wydatków, żebraków i złodziei namnożyło się tyle, że ludzie dla osobistego bezpieczeństwa zmuszeni są nosić rewolwery w kieszeni, w dziennikarstwie poczyna zyskiwać przewagę sposób pisania wyuzdany. Tak pisze okolicznościowy korespondent do „Pall Mall Gaz.“ a nie lepiej wyrażają się i stali korespondenci innych dzienników. Zdania tych korespondencyi odbijają się echem w artykułach wstępnych i jakkolwiek Anglia sama posiada bardzo stanowczo republikańskie stronnictwo, toć jednak przeważa zdanie, że Hiszpania taka, jaką jest teraz, może przyjść do pokoju i dobrobytu tylko pod konstytucyjną monarchią. Dla tego też większa część dzienników angielskich spogląda z wielką obawą na utworzyć się mający tryumwirat, który jak utrzymuje „Gaulois“ będzie pierwszym krokiem do proklamowania rzeczypospolitej. Dyrektoryum takie nie ułatwi bowiem znalezienie Króla, lecz owszem utrudni je, a nadziejom republikanów i usiłowaniom Karlistów otworzy szerokie pole.

„Madrycka Gazeta“ ogłasza text dekretu, którym wyznacza rząd pensyę wdowie gubernatora Burgos. Dekret ten opiewa: „Zbrodnia, której ofiarą padł gubernator prowincyi Burgos, Izidore Gutievrez de Castro, wywołała w narodzie słuszne życzenie, nietylko żeby zbrodniarze słuszną odnieśli karę, lecz także żeby publicznem świadectwem gotowość do usług urzędników publicznych i ich poświęcenie się swoim obowiązkom uroczyście zostały uznane. Rząd prowizoryczny ożywiony takiemiż uczuciami patryotycznemi, nie wahał się ani chwili wyrazić tych życzeń narodu poświęcając pamięci gubernatora najzaszczytniejsze jakie można wyszczególnienie. W skutek tego i w porozumieniu za rządem dekretuje podpisany minister w wykonaniu swojego pełnomocnictwa co następuje: Art. 1. Wdowie pana Gutievrez de Castro, byłego gubernatora prowincyi Burgos, pani Dolores Muriel wyznacza 1500 talarów rocznej pensyi. Art. 2. Rząd zda sprawę z niniejszego dekretu przy najbliższych wyborach. Madryt, dn. 31. stycznia 1869. Minister spraw wewnętrznych Praxedes Mateo Sagasta.“

„Memorial diplom.“ dowiaduje się, że hr. Walewski przywiózł królowi Jerzemu własnoręczne pismo cesarza Napoleona. Miał także kuryer rosyjski przybyć do Tryestu, wioząc list cesarza rosyjskiego do króla Jerzego. Oba listy miały zawierać wezwanie do przyjęcia deklaracyi konferencyi.

Jak się dowiaduje „Patrie“ z Aten miał król Jerzy przychylnie być usposobionym dla deklaracyi konferencyi zaraz po otrzymaniu depeszy przyniesionej przez hr. Walewskiego. Członkowie gabinetu sądzili, że sprawę tę należy wziąć pod gruntowną rozwagę, ale w obec tej polityki, jakiej się dotąd trzymali, nie mogą wstąpić na inną drogę i widzą się zmuszeni do podania się do dymisyi. Król żądał czasu do namysłu. Dnia 3. stycznia sprowadziła trudność złożenia nowego gabinetu transakcyę, w myśl której ministrowie zgodzili się pozostać pod tym warunkiem, żeby odpowiedzieli na notę paryzką obszerną depeszą, w którejby udowodniono jaką rolę ma odgrywać Grecya na wschodzie w interesie Europy. D. 1. b. m. przedłożył p. Delyannis wystosowaną w tej myśli depeszę radzie ministrów. Na temże posiedzeniu nie powzięto żadnej uchwały, a ponieważ to co się o tej depeszy dowiedziano w ciągu dnia oburzyło ciało dyplomatyczne, więc na drugiem wieczornem posiedzeniu uchwalono nie wysyłać tej depeszy, poczem postanowili ministrowie zebrani na naradę u Bulgarisa, że teraz nie pozostaje im nic innego do zrobienia, jak przedłożyć królowi ponownie swoją dymisyę. Król będąc zdecydowanym do przyjęcia deklaracyi konferencyi, stara się złożyć nowy gabinet, któryby podzielał jego zdanie. Król spotyka jednakże wielkie trudności.

„Turquie“ rozbiera kwestyę czy obrady greckich mężów stanu zakończą się przyjęciem czyli też odrzuceniem deklaracyi paryskiej konferencyi. Depesze dotychczasowe

nie zdradzają bynajmniej pojednawczego usposobienia i dla tego też jest bardzo na czasie zastanowić się gruntownie nad tą kwestyą. Grecya żąda anexyi Krety i opiera żądania swoje na jedności szczepowej i religijnej. Statystyka zbija te powody. Muzułmańska ludność Krety jest jeżeli nie liczniejszą to przynajmniej równie liczną jak chrześciańska. „Jestże więc istotnie prawdą, że jedynie interes 100.000 Greków, którzy podług własnego zeznania żyją spokojnie pod panowaniem Turcyi, spowodowuje Grecyę do żądania terytoryum, którego posiadanie zagwarantowały Turcyi traktaty z r. 1856? Czyż Grecya spodziewa się, że politycy są tak naiwni, aby temu uwierzyć?“ Jest rzeczą dowiedzioną, że powstanie na Krecie było tylko dziełem niespokojnej mniejszości i że większość kretenskiej ludności nie życzy sobie bynajmniej tego rozdziału, któryby Kretę oddał pod panowanie Grecyi. Ale nawet gdyby Grecyi się powiodło przywłaszczyć sobie Kretę, Tessalię i Epir, wyszłoby to nie na jej, lecz na obcą korzyść. Oby więc usłuchała rad zimnego rozumu i starała się raczej o postępowy rozwój wewnętrzny. Wówczas pewnie przyjdzie do skutku porozumienie pomiędzy Turcyą a Grecyą oparte na owej różnicy szczepowej, porozumienie, które dzisiaj przemocą trwale osiągnąć się nie da. Oby umiała zrobić trafny wybór pomiędzy gorączkowym entuzyazmem, a zdrowemi radami Joiki. Przyszedł dzień, w którym musi stanowczo oświadczyć czy pragnie błogosławieństwa pokoju, czy też niszczącej wojny, która zgubi ją na każdy sposób.

Do bióra Reutera donoszą pod dn. 23. stycznia z Aten co następuje: „Turecki admirał Hobart Basza opuścił wczoraj rano z flotą swoją Syrę. Protokół konferencyi, który tutaj wczoraj nadesłano, wywołał wielką senzacyę. Jakkolwiek przewidywano rezultat konferencyi, toć jednak pochlebiano sobie, że mocarstwa wielkie okażą więcej kurtoazyi dla Grecyi. Dotąd nie wiadomo, czy rząd heleński powziął jakieś postanowienie względem odpowiedzi. Zdania są w tym względzie bardzo podzielone. Wielu spodziewają się, że Grecya ze względu na zgodność wielkich mocarstw okaże się powolną i gotową do ustępstw, podczas kiedy inni są tego zdania, że honor narodowy, który uważają za obrażony, powinien być ratowany, chociażby największym kosztem. Jeżeli spełnią się nadzieje pierwszych, to nastąpi zmiana ministrów w Atenach. — Z Kandyi nie ma żadnych nowych doniesień. Zimna są jeszcze zawsze dokuczliwe, a komunikacyę z wnętrzem kraju utrudniają śniegi.

„France“ sądzi, że gdyby nieprawdopodobne stało się prawdą i gdyby przyszło do wojny pomiędzy Turcyą a Grecyą, to mocarstwa ograniczyłyby wojnę na najszczuplejsze granice przez zachowanie jak najściślejszej neutralności. Nie traci jednak „France“ nadziei, że Grecy przyjdą jeszcze do upamiętania i tak do nich przemawia: „Niechaj się nie łudzą w Atenach, że przez utrzymywanie Europy w ciągłem rozdrażnieniu, pozyskają jej sympatyę. Być może w politycznych kołach greckich roją sobie, że przez takie postępowanie będą mogli całą dyplomacyę wielkich mocarstw trzymać w szachu. Ale niechajże pomyślą o tem, że w tej grze mogą narazić na szwank interesa własnego kraju, a przecież nie potrafią zamącić pokoju europejskiego.

Z korespondencyi, datowanej ze Smyrny dn. 25. stycznia, wyjmujemy następujące ustępy: „Sytuacya, którą Grecya stwarza dla interesów Turcyi i innych państw, zostających z nią w stosunkach jest nieznośna, jedyna w historyi. W Turcyi stoją dla handlu, przemysłu i żeglugi Grecyi wszystkie porty i miasta otworem, a gościnność, której doznają bawiący w Turcyi Grecy, podnieca tylko jeszcze bardziej zachcianki helleńskie. Żyjąc pod opieką własnych praw, które tak dobrze jakby nie były żadnemi prawami, gdyż ich konzulowie nie mają mocy do zniewolenia ich do zachowywania praw obcych, tworzą oni państwo w państwie i agitują bezkarnie. Żaden rząd nie mógłby tego znosić, a tem mniej rząd turecki, który np. w samym Konstantynopolu liczy 60.000 poddanych greckich, a w Smyrnie 30.000. Turcya popełniła ten błąd, że tych stosunków jawnie Europie nie objawiła. Pomimo tego jednak otrzymała Grecya bolesną lekcyę. Najprzód okazało się oczywiście, że jej wpływ w tureckich prowincyach redukuje się do zera. Gdyby bowiem istotny wpływ tamże posiadała, to jej propaganda byłaby tam wywołała rozruchy i powstania, któreby jej w obecnych stosunkach były wyszły na korzyść. Ale grecko-tureckie prowincye pozostały spokojne pomimo wszelkich podburzań. Powtóre o półtora miliona funtów szterlingów, które w kontrybucyi nałożono na bogatych kupców greckich zagranicą, posłużyły tylko na to, aby spustoszyć kwitnącą wyspę. Dotkliwsze jeszcze są straty, na które jest narażona marynarka grecka, dla której porty tureckie są zamknięte, a straty te dotykają najboleśniej tych Greków, którzy Turcyę opuścili, albo prowadzenie dalsze swoich interesów tamże zawiesić musieli.“

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sadzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające.) Dnia 10. b. m.: Wincenty Kubik, gwałt publiczny; Iwaś Bilan, gwałt publiczny; Franciszka Tarawata, kradzież; Adolf Gerstmann, oszustwo; Stanisław Zadwornicki, kradzież.

Dnia 11. b. m.: Katarzyna Bednarska, kradzież; Antonina Szymańska, kradzież; Jan Wojcicki, kradzież; Anna Kalmukowa, kradzież; Piotr Zwierzchowski, gwałt publiczny; Paweł Dubik, morderstwo z rabunkiem; Apolonia Walczyszek, podpalenie; Anna Kuśnierz, kradzież.

(Stan rzeczy w Wieliczce.) Czytamy w „Wiener Abendp.“: Na posiedzeniu austryackiego stowarzyszenia inżynierów i architektów w dn. 30. z. m. radca ministeryalny Rittinger zdał sprawę z czynności w kopalniach wielickich w ciągu ostatnich dni czternastu w następujący sposób:

W połowie zeszłego tygodnia woda wzniosła się do poziomu kurytarza Kloski, musiano więc w dn. 23. z. m. przerwać prace podjete dla opanowania wody w tym kurytarzu. Kurytarz ocembrowano na $67^{1}/_{2}$ sążni i uczyniono przystępnym na 75 sążni, woda wypłukała po bokach na 3 do $3^{1}/_{2}$ sążni. Ił wolny od soli, w którym chciano wznieść tamę, leży jeszcze dalej. Maszyny wydobywają około 30 do 34 stóp sześciennych wody na minutę, w skutku czego woda podnosi się tylko o 3 do 4 cali dziennie.

W szybie Elżbiety wmurowano już sześć nowych kotłów parowych, ustawianie maszyny parowej o sile 250 koni rozpoczęto i położono podkłady do pomp. W szybie Józefa ustawiają z pospiechem maszynę parową o sile 50 koni.

W tym przeciągu czasu zaszły niektóre przeszkody. W szybie Elżbiety urwał się łańcuch od wiadra tuż pod samym walcem i w skutek tego wiadro upadło do szybu. Ponieważ drugie wiadro właśnie w tej chwili dochodziło do zwierciadła wody, zostało uszkodzone równie jak ocembrowanie w szybie skutkiem ciśnienia wody na wszystkie strony. To urwanie się łańcucha spowodowało wstrzymanie robót na dwa dni. W szybie Józefa zawiesić musiano na 5 dni roboty murarskie koło fundamentów pod kotły a to z powodu wielkiego zimna, które dochodziło od 10 do 19° R. W szybie Franciszka Józefa zepsuła się szruba w maszynie do wydobywania wody, a jej naprawa wstrzymała pracę na dwa dni.

Radca ministeryalny Rittinger zakończył swoja relacyę kilku ogólnemi uwagami o stanie rzeczy w Wieliczce dla sprostowania fałszywych wieści rozchodzących się ciągle między publicznością pomimo kilkakrotnych wyjaśnień.

Kopalnia wielicka ma 130 sążni głębokości a dopiero 19 sążni są pod wodą. Woda wznosi się 8 do 4 cali dziennie a ponieważ silne maszyny do wydobywania wody z końcem marca mają być gotowe, woda wzniesie się jeszcze najwięcej na 4 sążnie, zatem zaledwie 23 sążnie z całej głębokości kopalni będą pod wodą.

Żadne więc niebezpieczeństwo nie zagraża kopalni jak to już potwierdziła komisya specyalna, złożona z czterech techników.

Dotychczasowe wydobywanie wody nie przerwało wcale prac koło wydobywania soli i spodziewać się należy, że te i w przyszłości przerwane nie będą, ponieważ w górnych horyzontach jest soli podostatkiem dla zatrudnienia górników i roczna produkcya wyniesie około miliona cetnarów soli kamiennej a nawet znacznie więcej.

Gdy za wprowadzeniem w ruch maszyn parowych woda obniży się o 1 do 2 sążni pod kurytarzem Kloski będzie można przystąpić znowu do opanowania wody a następnie do wzniesienia tamy w ile wolnym od soli a złożonej z gliny ubitej pomiędzy dwoma murami z cementu.

Zgromadzenie wysłuchało sprawozdania z zadowoleniem.

(Austryackie stowarzyszenie urzędników) przy rewizyi statutów w której uwzględnione zostały zmiany prawno polityczne zaprowadzone w ostatnich czasach, zastrzegło sobie wybór członków honorowych. Członkowie ci zostali teraz wybrani, a mianowicie kanclerz państwa hr. Beust, prezydent ministeryum węgierskiego hr. Andrassy, minister Dr. Giskra, prezydent Schmerling, minister hr. Wenkheim, radca dworu Falke i książą Lothar Metternich, którzy wszyscy położyli wielkie dla Stowarzyszenia zasługi. Deputacya do której weszli prezes stowarzyszenia p. Fellmann, obaj wiceprezesowie, radca sekcyi Schmidt Zabierow i jeneralny inspektor kolei państwa de Laglio i członek rady zawiadowczej Hruby wręczyła dnia 4. b. m. niektórym z powyższych dygnitarzów dyplomy na członków honorowych, przyczem doznała jak najprzychylniejszego przyjęcia i uzyskała od wszystkich zapewnienie, że nadal gorliwie popierać będą chwalebne cele stowarzyszenia.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. Lwów, 6. lutego. (Sprawozdanie tygodniowe.) W ciągu ubiegłego tygodnia powietrze mieliśmy łagodne. O godzinie 6 z rana termometer wskazywał — 1° R. Drogi z wyjątkiem gościńców popsuły się. Ceny frachtu są normalne.

W handlu towarowym nie było znaczniejszego ożywienia. Ze Styryi nadeszło kilka transportów kos ogółem około 600 cetn. i zostały posłane do Brodów. Prawie tyleż wynosiły przesyłki cukru z fabryk morawskich przeznaczone głównie na konsumcyę miejscową. Na len, konopie i pakuły był odbyt znaczniejszy i wywieziono kilka większych partyi tych artykułów do Morawii, Czech i Austryi, ceny jednak nie ustalają się i płacono loco Przemyśl len wyczesany po 26 do 31 złr., niewyczesany 20 do 26 złr., konopie lniane 15 do 17 złr. cetnar. Konopie wyczesane płacono po 22 do 26 złr., niewyczesane po 16 do 18 złr. Prusey handlarze drzewa starają się o zawiązanie w Galicyi stosunków celem zakupna drzewa okrętowego ale bezskutecznie z powodu za wysokich żądań ze strony właścicieli lasów. Natomiast handlarze galicyjscy zakupili w ciągu ubiegłego miesiąca znaczną ilość drzewa a spodziewać się należy, że handel tym artykułem ożywi się niepospolicie, gdyż kolej Karola Ludwika zniżyła znacznie ceny frachtu dla większych transportów. Wszystkie koleje pruskie komunikujące z Królestwem polskiem i Austryą z tychże krajów sprowadzają progi, byłoby tylko pożądanem aby właściciele lasów porozumiewali się bezpośrednio z administracyami kolei. — Wywóz jej do Berlina, Warszawy, Wrocławia ożywił się znowu zwłaszcza z Przemyśla, Jarosławia, Rzeszowa, Dębicy, Tarnowa, Bochni i Krakowa i wynosi około 1000 cetnarów tygodniowo. — Śledzi nadeszło w tygodniu ubiegłym około 650 beczek, częścią z Gdańska, częścię ze Szczecina. Przewóz cukru z południowej Rosyi którego tak znaczne transporta w roku zeszłym przez Lwów przechodziły, ustał zupełnie. Zarząd browaru piwnego w Okocimiu który w samym Lwowie pozbywa do 1000 wiader piwa miesięcznie wysełą teraz swój produkt przy ożywionym popycie nawet do Czerniowiec i Jas i często nie jest w możności odpowiedzieć nadchodzącym ze wszystkich stron zamówieniom. Spirytusu ze wszystkich główniejszych miast i miasteczek Galicyi wywieziono w tygodniu ubiegłym do Austryi i Czech 2600 cetn., są to jednak przesyłki dawniej sprzedane. W Drohobyczy ożywia się coraz bardziej odbyt na naftę. Do Przemyśla odstawiono w tygodniu ubiegłym 3000 cetn. tego artykułu do wywozu koleją. — Przywóz bydła rzeźnego z Galicyi do Pragi i przedmieść Karolinenthalu i Szmichowa jest tylko w tym razie dozwolony jeżeli za odstawieniem transportu do B. Trübau będzie certyfikatami udowodnione, że transport pochodzi z miejsc niedotkniętych zarazą bydlęcą i że nie przechodził przez takie okolice w których zaraza panuje.

W handlu zbożowym także nie było wielkiego ożywienia i ceny nie zmieniły się znacznie. W zachodnich powiatach, zwłaszcza krakowskim, bocheńskim i tarnowskim był odbyt na jęczmień i owies do Prus, w wschodnich jest odbyt tylko do młynów parowych i na konsumcyę. Ze Lwowa wysłano wprawdzie około 1000 korcy pszenicy ale to do młyna parowego w Przemyślu i na rachunek dawniejszej umowy. W powiecie jarosławskim zakupiono do pruskich młynów pogranicznych kilka pomniejszych partyi pszenicy i żyta. Na owies był odbyt w zachodnich powiatach. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ 7 złr. 80 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 60 c., jęczmień 142 ℔ 4 złr. 60 do 80 c., owies 100 ℔ 3 złr.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ℔ 7 złr. 60 c. do 8 złr., żyto 160 ℔, 5 złr. 80 do 6 złr. 10 c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 do 80 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. do 5 złr, 20 c. Największy odbyt był na jęczmień i owies; dowóz jednak był słaby z powodu złych dróg. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 8 złr. do 8 złr. 25 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. 25 do 85 c., żyto 160 ℔ 6 złr. do 6 złr. 30 c., owies 100 ℔ 3 złr. 60 do 75 c. Przy słabym dowozie a znacznym popycie na jęczmień i owies ceny obu tych artykułów ustalają się. Dębica: pszenica 170 ℔ 8 złr. 20 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 80 c., żyto 160 ℔ 6 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c., odbyt mały, tylko na owies nieco większy. Rzeszów: groch 240 ℔ 6 złr. bez popytu, wyka 204 ℔ 5 złr. 50 c., nasienie koniczu 204 ℔ 47 złr. odbyt na ten artykuł do Prus bardzo znaczny. Rzepak 170 ℔ 10 złr., żyto 160 ℔ 6 złr., pszenica 170 ℔ 8 złr., jęczmień 142 ℔ 5

złr. 10 c., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c. Na pszenicę, żyto, jęczmień i rzepak nie było odbytu, znaczniejszą ilość owsa zakupiono i wysłano do Prus. Jarosław: pszenica 170 ℔ 8 złr., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 90 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 90 c., owies 98 ℔ 3 złr. odbyt ożywiony.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tygodniu ubiegłym koleją czerniowiecką 750 sztuk i posłane zostały do Oświęcimia. Z tutejszej targowicy posłano także do Oświęcima 400 wołów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. lutego.

Hotel George: PP.: Ks. Lubomirski Hier., z Niżyniec. Hr. Prus Jabłonowski Józef, z Pacykowa. — Wolański Wit., z Dulib.

Hotel europejski: Włodyk Bogusław, z Wołynia.

Hotel Langa: Hr. Choryński Kar., c. k. porucznik, z Gródka. — Smaragd Szymon, doktor praw, z Wiednia.

Hotel angielski: Kamiński Ign., adw., ze Stanisławowa.

Hotel Kuhna: Seredowski Wiktor, z Ostobuża.

Hotel krakowski: Abrahamowicz Franc., z Ilricza — Prytyka Wład., z Tuczna.

Pod Nr. 179²/₄: Noskiewicz Hilary, c. k. pens. podpor., z Mikołajowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. lutego.

PP. Hampel L., c. k. podpułk., do Przemyśla. — Hr. Rottermund Edw., do Krakowa. — Baszczewicz K., do Biezdziec. Gnoiński A., do Daniłczy. — Jerzin A., do Wiednia. — Kruszewski H., do Chorobrowa. — Kulczykowscy Zygm. i Wacław i Makowiecki L., do Rosyi. — Papara H., do Zubowmostów — Reindl A., do Wolicy — Trzeciecki T., do Miejsca. — Tyszkowski A., do Kałnego. — Tyszkowski J., do Brykuli nowej. — Tyszkowski L., do Seredyniec. — Zakrzewski A., do Wiktorowa. — Chłapowski K., do Krakowa. — Myszkowski L., adw., do Jarosławia. — Żurakowski J., do Hłuboczka wielkiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. i 7. lutego 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329.28	+ 1.7	96.	Z. d. sil.	9
2. god. po poł.	328.89	+ 4.7	94	Z. „	1
10. god. wiecz.	328.90	+ 2.4	79.	— b. sł	0
7. god. zrana	327.66	+ 1.0	77	PdZ. sł.	0
2. god. po poł.	327.46	+ 5.0	78	Z. d. sł	1
10. god. wiecz.	326.74	+ 1.7	85.	— słaby	0

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 8. lutego.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	219	—	220	—
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	181	75	182	25
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	80	—	81	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—		—	80	30	80	80
Listy z. T. kr. gal. w. a.	—	—	—	—	76	50	77	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	60	90	—
gal. zakł. kre. włośc.	—	—	—	—	90	—	91	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	69	20	69	60
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	97	80	98	50
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	93	25	94	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	77	40	78	25
detto dtto II. „	—	—	—	—	83	25	84	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	55	5	62
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	63	5	68
Napoleondor	—	—	—	—	9	64	9	74
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	71	9	83
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	83	1	88
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	63½	1	64½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	78½	1	80
Srebro	—	—	—	—	118	50	119	50

(Listy zastawne i obligacye: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5 lutego 1869

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar
7. pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	—.—	—.—
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73.—	75.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	76.—	77.—
Metaliki po 4½%	55.50	56.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	193.—	194 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	193 —	194 —
Przez. do wyl. z r. 1854	89.25	89.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	97.20	97.40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	101.50	102.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	122.—	122.20
Renty Como po 42 lir. aust.	21.50	22.—

B. Krajów koronnych.

(Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.)

	pien.	towar
Niższej Austryi	89 —	89.50
Czech	91.75	92.50
Węgier	78.50	79.—
Galicyi	69 —	69.50
Siedmiogrodu	74.—	74.50
Bukowiny	69.—	69.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1856 po 7%	101.—	101.50

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	681.—	683.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	265.50	265.70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	720.	723.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. sterl.) z wpłatą 30%	237.50	238 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2235.—	2240.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	319.20	319.40
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	231.50	232 —
Kol. ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	180 —	180.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218.50	219.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	181.25	181.75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	586.—	588.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	78.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	95.—	95.20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	89.25	89.75
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90 —	91.—
detto (renta) po 6%	92.75	93 —
Tow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 6% w sr.	107.—	107.25

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	92.50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	98.20	98.50

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.25	163.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	98.—
Poż. Tryę. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	57.—	58 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35 —
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	41.50	42 —
Palfiego „ 40 „ „	35 —	35.50
Clarego „ 40 „ „	35.—	36 —
St. Genois „ 40 „ „	34.50	33.50
Windischgrätza 20 „ „	21.—	22 —
Waldsteina 20 „ „	24.50	25.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	101.—	101.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	101.15	101.30
Hamburg za 100 M. B.	89.10	89.25
Londyn za 10 ft. szt.	121 —	121.—
Paryż za 100 fr.	48.10	48.15

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.68	5.69
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.68	9.68½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	118.50	119.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. lutego.

	złr.	kr.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	30
„ „ z procentami z maja i listopada	62	30
„ „ w srebrze	67	40
Losy z 1860 roku	98	70
Akcye banku wiedeńskiego	686	—
„ „ kredytowego	271	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	120	70
Srebro	118	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	67

DZIENNIK URZĘDOWY.

(279) **Kundmachung.** (2)

Nro. 290. Nachdem die von der k. k. Oberstaatsanwaltschaft in der Kundmachung vom 10. Jänner 1869 Zl. 57 auf den 4. Februar 1869 ausgeschriebene Offertverhandlung für Uebernahme der Bauarbeiten an dem Ausbau des Fronttraktes im k. k. Provinzial-Strafhause kein annehmbares Ergebniß geliefert hat, so wird eine neue Offfertverhandlung auf den 18. Februar 1869 ausgeschrieben.

Die zu begebenden Arbeiten sind:

a) die Maurerarbeit
b) die Zimmermannsarbeit
c) die Steinmetzarbeit
d) Tischlerarbeit
} im Kostenvoranschlage von 26.133 fl. 73 kr.

e) die Anstreicherarbeit mit . . . 411 fl. 44 kr.
f) die Spenglerarbeit ohne Zinkplatten zur Dachdeckung mit . . . 812 fl. 71 kr.
g) die Mahlerarbeit mit . . . . . 168 fl. — kr.

Die Pläne, Arbeits- und Einheitspreis-Verzeichnisse, Ausmaß und Kostenvoranschläge und Bedingungen können bis zum 17. Februar in der Kanzlei der Oberstaatsanwaltschaft, die Bedingungen auch bei der k. k. Staatsanwaltschaft in Lemberg und bei der k. k. Strafhaus-Verwaltung eingesehen werden.

Der Bau muß nach Genehmigung des Offerts sofort in Angriff genommen werden, und bis zum 15. November 1869 vollendet sein.

Die Offerte, welche den angebotenen Nachlaß an den Einheitspreisen in Percenten auszudrücken haben, sind bis 18. Februar 1869 Vormittags 11 Uhr versiegelt in der Kanzlei der Oberstaatsanwaltschaft zu überreichen, und bleibt der Offerent hiemit bis zur Entscheidung verpflichtet.

Die Offerte können entweder auf alle Arbeiten vereint, oder auf einzelne Arbeiten lauten, doch kann die Gruppe der Arbeiten a), b), c) und d) nur vereint übernommen werden.

Die Offerte müssen die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß der Offerent die Bedingungen eingesehen habe, und sich denselben unterwerfe. Denselben muß die Quittung der k. k. Landeshauptcasse über den Erlag des Vadiums beigeschlossen sein, welches fünf Percent des voranschlagten Kostenaufwandes für die zu übernehmende Arbeit im baaren Gelde oder in kautionsfähigen Werthpapieren nach dem Tagescurse berechnet beträgt. Auf Offerte von Unternehmern, welche nicht selbst fachkundig sind, wird keine Rücksicht genommen, und wird bei der Entscheidung über die Annahme des Offerts nicht allein der Ziffer des Anbots, sondern auch die Rücksicht auf die Zuverlässigkeit des Offerenten maßgebend sein.

K. k. Oberstaatsanwaltschaft.

Lemberg, am 5. Februar 1869.

(287) **E d i c t.** (2)

Nro. 570. Vom k. k. Kreisgerichte Złoczów wird der dem Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubigerin von Janczyn Gittel Seiden hiermit kundgemacht, daß die genannten Güter über Ansuchen der k. k. Nationalbank in Wien nach den in dem Amtsblatte der Lemberger Zeitung vom 14., 15. und 22. December Nr. 287, 288 und 294 kundgemachten Bedingungen im Executionswege am 19. Februar und 12. März 1869 hiergerichts werden hintangegeben werden, und daß zur Wahrung der Rechte der dem Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubiger, folglich auch der Gittel Seiden der Hr. Advocat Dr. Warteresiewicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Mijakowski zum Curator bestellt worden ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 3. Februar 1869.

(289) **E d y k t.** (2)

Nr. 6070. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia bawiącego za granicą Pezacha Lasera Wechslera, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Dawida Mühlfeld z dnia 15go stycznia 1869 do l. 2413, uchwałą z dnia 16. stycznia 1869 do l. 2413 nakaz płatniczy na sumę wekslową 267 złr. w. a. z przyn. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Skwarczyńskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 5. lutego 1869.

(278) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1 & 25. Wydział lwowskiej izby adwokatów podaje w myśl §. 21. ustawy z dnia 6go lipca 1868 L. 96 Dz. pr. p. do powszechnej wiadomości, że pp. adwokaci DDr. Kornel Lewicki, Emanuel Schrenzel i Wilhelm Zucker, urzędujący w Złoczowie, Dr. Saul Waldman, urzędujący w Gródku, Dr. Henryk Gottlieb, urzędujący w Kałuszu, Dr. Jan Freudenberg, urzędujący w Kutach, Dr. Zygmunt Kaufman, urzędujący w Nadwórnie, Dr. Leon Rappaport, urzędujący w Tarnopolu i Dr. Dawid Diamand, urzędujący w Żółkwi, wnieśli do lwowskiej izby adwokatów zawiadomienie, że z dotychczasowych swyc siedzib do Lwowa przenieść się zamyślają.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 9. stycznia 1869.

(280) **E d i c t.** (2)

Nro. 16794. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte für die Stadt Lemberg und deren Vorstädte wird hiemit bekannt gemacht, daß Marianna 1ter Ehe Niemkiewicz, 2ter Ehe Machnicka am 2. December 1867 ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung mit Zurücklassung eines Vermögens gestorben ist, zu welcher Erbschaft deren Tochter Teresa Wiktorska geborenen Niemkiewicz als gesetzliche Erbin berufen ist.

Da dem Gerichte der Aufenthaltsort der Therese Wiktorska unbekannt ist, so wird dieselbe aufgefordert, sich binnen 1 Jahre von dem unten angesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für dieselbe aufgestellten Curator Dr. Męciński abgehandelt werden würde.

Lemberg, den 12. November 1868.

(292) **Obwieszczenie.**

Nr. 22409. Na prośbę p. Antoniego Łuszczkiewicza c. k. sąd krajowy Krakowski zezwolił na wciągnienie firmy jego jako przedsiębiorcy budowli, którą własnoręcznie „Antoni Łuszczkiewicz" znaczyć będzie, w rejestr handlowy dla firm szczegółowych.

Kraków, 7. stycznia 1869.

(277) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 35 & 83. Wydział lwowskiej izby adwokatów podaje w myśl ustawy z dnia 6go lipca 1868 l. 96 Dz. pr. p. do powszechnej wiadomości, że w okręgu c. k. sądu krajowego lwowskiego urzędują i do listy lwowskiej Izby adwokatów wpisani zostali następujący adwokaci, a mianowicie z siedzibą we Lwowie: Dr. Białoskórski Eligiusz.
„ Blumenfeld Emanuel.
„ Czajkowski Jan.
„ Czemeryński Ignacy.
„ Dąbczański Antoni.
„ Dzidowski Mateusz.
„ Frenkel Herman.
„ Gnoiński Michał.
„ Gorecki Władysław.
„ Gregorowicz Konrad.
„ Hofman Kornel.
„ Hoenigsman Oswald.
„ Hryszkiewicz Piotr.
„ Jabłonowski Jan.
„ Kabat Maurycy.
„ Kolischer Juliusz.
„ Kratter Ferdynand.
„ Madejski Marceli.
„ Madurowicz Jan.
„ Malinowski Józef.
„ Malisz Karol.
„ Maly Karol.
„ Męciński Józef.
„ Minasiewicz Floryan.
„ Natkis Izydor.
„ Onyszkiewicz Rudolf.
„ Pfeiffer Emil.
„ Polański Teodozy.
„ Rajski Tomasz.
„ Rechen Adolf.
„ Roiński Emanuel.
„ Smiałowski Feliks.
„ Semilski Teobald.
„ Sermak Józef.
„ Skałkowski Józef.
„ Skwarczyński Paweł.
„ Smolka Franciszek.
„ Starzewski Tadeusz.
„ Tarnawiecki Marceli.
„ Tustanowski Michał.
„ Wolski Ludwik.
„ Wszelaczyński Leon.
„ Zminkowski Antoni.

Z siedzibą w Żółkwi:
Dr. Diamand Dawid.
„ Majewski Władysław.

Z siedzibą w Gródku:
Dr. Markiewicz Władysław.
„ Waldman Saul.

Z siedzibą w Sokalu:
Dr. Bieńczewski Abdon.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 9. stycznia 1869.

(227) **E d i c t.** (3)

Nr. 11861. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der Aerarialforderung pr. 3381 fl. 12 kr. öst. Währ. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Josef Zajączkowski gehörigen in Złoczow unter Nr. 269 St. gelegenen Realität hiergerichts am 16. März 1869 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden erleichternden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der nach dem Schätzungsacte ddto. 1ten April 1868 gerichtlich erhobene Werth von Eintausend Gulden (1000 fl. öst. Währ.) angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, fünf Percent des Ausrufspreises, d. i. den Betrag von 50 fl. öst. Währ. als Angeld zu Handen der Licitations-Commission im Baaren oder mittelst Staatspapieren, oder galizisch-ständischen Pfandbriefen nach dem Tagescurswerthe oder endlich mittelst Sparcassebücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld des Meistbietenden zurückbehalten, und falls es im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den Uebrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

3. Der Ersteher hat die erste Kaufpreishälfte mit Einrechnung des im Baaren erlegten Vadiums binnen 60 Tagen nach Rechtskraft des kreisgerichtlichen Bescheides, womit der executive Veräußerungsact zu Gericht angenommen wurde, dagegen die zweite Kaufpreishälfte binnen 60 Tagen nach Rechtskraft der Zahlungsordnung, womit die Hypothekarforderungen auf den Kaufpreis dieser Realität collocirt wurden, an das Złoczower k. k. kreisgerichtliche Depositenamt unter Strenge der Licitation zu erlegen.

4. Sollte diese Realität am obigen Termine über oder um den Schätzungswerth nicht veräußert werden, so wird selbe auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nicht unter den Betrag pr. 800 fl. öst. Währ. verkauft werden. Die übrigen Feilbietungsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur und am Tage der Feilbietung bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden die Partheien, nämlich die k. k. Finanzprocuratur Namens des h. Aerars und des Grundentlastungsfondes, ferner Josef Zajączkowski zu eigenen Händen wie auch durch den in der Person des Hrn. Advokaten Dr. Wesołowski bestellten Curator, endlich alle jene Gläubiger, welche nach dem 8ten August 1868 als dem Tage des ausgefertigten Grundbuchsauszuges an die Gewähr der gedachten Realität gelangen sollten, oder welchen der gegenwärtige Bescheid wie auch die in dieser Executionsangelegenheit ergehenden weiteren Bescheide aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden könnten, durch den in der Person des Herrn Advocaten Dr. Warteresiewicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Schrenzel bestellten Curator verständigt.

Vom k. k. Kreisgerichte.
Złoczów, den 31. December 1868.

Obwieszczenie.

L. 11861. Ze strony c. k. sądu obwodowego czyni się niniejszem wiadomo, iż celem ściągnienia wierzytelności wysokiego skarbu w kwocie 3381 zł. 12 kr. w. a. z przyn. przedsięwziętą będzie na dniu 16. marca 1869 w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności Józefa Zajączkowskiego własnej, pod Nr. 269 m. w Złoczowie położonej, pod następującemi warunkami ułatwiającemi:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość tej realności czynem oszacowania z dnia 1go kwietnia 1868 na sumę Tysiąc zł. (1000 zł.) w. a. wyprowadzono.

2. Kupienia chęć mający obowiązanym jest 5% od sumy wywołanej, a zatem kwotę 50 zł. wal. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce lub papierach publicznych, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego wedle tychże kursu ostatniego, albo też w książeczkach kasy oszczędności wedle tychże nominalnej wartości złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, jeżeli będzie w gotowych pieniądzach złożone, w pierwszą połowę ceny kupna wliczone, innym zaś licytującym po skończeniu licytacyi zwróconym zostanie.

3. Nabywca będzie obowiązanym pierwszą połowę ceny kupna z doliczeniem wadyum w gotowiźnie złożonego w przeciągu dni 60 po prawomocności uchwały sądu obwodowego akt przymusowej licytacyi do wiadomości przyjmującej, drugą zaś połową ceny kupna w przeciągu dni 60 po prawomocności tabuli płatniczej, mocą której wierzytelności hypotekowane na cenie kupna rzeczonej realności kolokowane zostaną, do depozytu c. k. sądu obwodowego w Złoczowie pod surowością relicytacyi złożyć.

4. Gdyby realność ta w terminie powyższym wyżej ceny wywołania lub za takową sprzedaną być niemogła, to zostanie takowa niżej ceny wywołania, jednakowoż nie za mniej jak za kwotę 800 zł. w. a. sprzedaną.

Dalsze warunki licytacyjne mogą być w tutejszo-sądowej registraturze, w terminie zaś licytacyjnym przy komisyi do licytacyi przyznaczonej, przejrzanemi.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się c. k. prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu jako egzekucyę prowadzącą, tudzież imieniem funduszu indemnizacyjnego, dalej p. Józefa Zajączkowskiego jako właściciela pomienionej realności na ręce kuratora pana adwokata Dra. Wesołowskiego, jakoteż i tych, nieznanych, którzy po 8. sierpniu 1868 do tabuli miejskiej weszli, lub którym uchwała teraźniejsza, jakoteż w tej sprawie egzekucyjnej później wydane uchwały sądowe z jakiejbądź przyczyny niemogłyby być doręczone, na ręce ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Warteresiewicza w zastępstwie p. adwokata Dra. Schrenzla i edykta.

Z c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 31. grudnia 1868.

(274) **E d y k t.** (3)

Nro. 61112. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że w tymże dnia 15go marca i 19. kwietnia 1869, każdą razą o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż dóbr Glińsko, w powiecie Żółkiewskim leżących, własność p. Zofii Czermińskiej i p. Juliusza Czermińskiego stanowiących, na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w kwocie 20.218 złr. 64 kr. w. a. z p. n. się odbędzie.

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 39.813 złr. 23 kr. w. a.

2. W pierwszym i drugim z powyższych dwóch terminów dobra tylko wyżej, lub za cenę wywołania będą sprzedane.

3. Jako wadyum ma być złożona kwota 3981 złr. 32 kr. w. a. bądź w gotowiźnie, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Austryacki bank narodowy od składania wadyum jest uwolniony.

Wadyum w gotowiźnie złożone nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby w powyższych dwóch terminach rzeczone dobra przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w takim razie wyznacza się w celu ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 20. kwietnia 10tą godzinę przed południem, na któren się wierzycieli z tem zastrzeżeniem wzywa, że niejawiający się do większości głosów przytomnych policzeni zostaną, a trzeci termin licytacyjny natychmiast rozpisany będzie.

5. Co do ciężarów i długów odséła się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli krajowej, a co zaległych podatków do c. k. urzędu podatkowego w Żółkwi, extrakt tabularny zaś, akt ocenienia i dalsze warunki licytacyjne w registraturze sadowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział mające z tym dodatkiem zawiadamia, że nieznanym z miejsca pobytu wierzycielom Jetti Cukier, Tadeuszowi Cywińskiemu i Ksaweremu Krzyżanowskiemu, tudzież wszystkim tym wierzycielom, którzyby po dniu 5. listopada 1868 prawa rzeczone na dobrach w mowie będących nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie inne poźniejsze uchwały tej sprzedaży dotyczące doręczone być nie mogły, przez adwokata p. Dr. Czemeryńskiego, któren za kuratora, a p. adwokat Dr. Maly za jego zastępcę ustanowiony został.

Lwów, dnia 28. listopada 1868.

(276) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 1626. 1. Der Waldtheil Sadki in der Steuergemeinde Łanczyn im Flächeninhalte 366 Joch 1048 □ Klafter wird im öffentlichen Concurrenzwege zur Veräußerung ausgesetzt und der Verkaufpreis mit 16.000 fl. angenommen.

2. Dieser Wald wird in Pausch und Bogen und in dem Zustande, in welchem sich derselbe bei der Uebergabe befinden wird, verkauft. Diese Veräußerung wird in der Amtskanzlei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea am 22. Februar 1869 Vormittags stattfinden.

3. Zum Kaufe werden alle jene zugelassen, welche hievon durch die allgemeinen Gesetze nicht ausgeschlossen sind.

4. Jeder Kauflustige hat den 10ten Theil des Ausrufspreises im Baaren, oder in Staatspapieren als Vadium zu erlegen.

5. Wer im Namen eines anderen licitiren will, hat sich mit einer speziellen und legalisirten Vollmacht auszuweisen.

6. Es werden auch schriftliche Offerten angenommen, welche mit dem obigen Vadium belegt, bis 21. Februar 1869 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea zu überreichen sind.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Kołomea, den 3. Februar 1869.

(270) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nro. 1107-Pr. Wegen Wiederbesetzung einer beim Lemberger Oberlandesgerichte erledigten Hilfsämter-Directions-Adjunktenstelle mit dem Gehalte von 945 fl. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe wird hiemit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis Ende Februar 1869 ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stelle haben ihre geschäftsordnungsmäßig eingerichteten Gesuche im vorgeschriebenen Wege an das Präsidium des Lemberger Oberlandesgerichtes zu leiten.

Vom k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium.
Lemberg, am 30. Jänner 1869.

(269) **E d y k t.** (3)

Nr. 69175. Ces. król. sąd krajowy małżonkom Michałowi i Wiktoryi Żelechowskim niniejszem wiadomo czyni, że im polecono równocześnie, w skutek prośby Sary Korpus z dnia 31go grudnia 1868 do l. 69175, aby w przeciągu 8 dni wykazali, że prenotacya wedle instr. 131, pag. 290 n. 3 on. w stanie biernym sum 1000 złr., 290 złr. i 155 złr. i 45 dukat. na rzecz Eliasza Korpus, na realności pod L. 190 $^{2}/_{4}$ zahypotekowanych ciążące, jest usprawiedliwioną, lub w usprawiedliwieniu się znajduje.

Gdy miejsce pobytu małżonków Michała i Wiktoryi Żelechowskich, a w razie ich śmierci, ich z imienia nieznanych spadkobierców nie jest wiadome, ustanawia im się na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator w osobie p. adwokata Malego ze substytucyą p. adwokata Roińskiego, i temuż pierwszemu pomienioną uchwałę się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 9. stycznia 1869.

(267) **Kundmachung.** (3)

Nro. 67246. Der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben der Laje Sonntag, als: Josef Finkelstein, Wolf Sonntag und Neche Reitzes wird bekannt gegeben, daß denselben zu Händen des für sie bestellten Curators Hr. Advocaten Dr. Natkis über Ansuchen des Jacob Moses Diamand mit dem Bescheide vom Heutigen zur Zahl 67246 aufgetragen binnen 14 Tagen nachzuweisen, daß die im Lastenstande der Realität sub Nr. 518 $^{3}/_{4}$ Dom. 19, pag. 325 n. 13 et 14 on. vollzogene Pränotation der Summe von 300 Dukaten gerechtfertigt sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigens solche gelöscht werden würde.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 31. December 1868.

(253) **K u n d m a c h u n g.** (3)

Nro. 3069. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird bekannt gegeben, daß im Jahre 1869 zu den Bekanntmachungen der Eintragungen in das Handelsregister das Amtsblatt der Wiener Zeitung und die Lemberger amtliche Zeitung bestimmt wurde.

Lemberg, den 30. Jänner 1869.

(307) **Kundmachung.** (1)

Nr. 71821. Zur Sicherstellung der Lieferung des erforderlichen Deckstoffes in das 3te Viertel 8ten, 2. 3. Viertel der 9ten, 4. Viertel der 10ten und 1. Viertel der 11ten Meile der Gdów-Gorlicer Strasse im Jasloer k. k. Baubezirke wird hiemit für das Jahr 1869 und auch für die Periode von drei Jahren, d. i. 1869, 1870 und 1871 die Licitation für schriftliche Offerten ausgeschrieben.

Das Erforderniß für das Jahr 1869 behebt in 340 Deckstoffsprismen à 54 Cubikschuh mit dem Fiscalpreise von . . . . 758 fl. 80 kr. österr. Währ.

Die Offerten können entweder für die ganze obenerwähnte Strassenstrecke oder blos für einzelne Meilenviertel und für das Jahr 1869 allein, oder für die dreijährige Periode gestellt werden. Eine jede Offerte muß jedoch die genaue Angabe der Strecke, für welche, und der Preis oder Percentennachlaß, um welchen die Abstellung des Materials übernommen wird, dann die Erklärung enthalten, daß der Unternehmer sich sämmtlicher Licitationsbedingnissen, die ihm genau bekannt sind, unterwerfe, enthalten.

Alle sonstigen Licitationsbedingnisse erliegen bei der Jasloer Bezirkshauptmannschaft zur Einsichtsnahme.

Die sich an dieser Unternehmung betheiligen wollen, haben ihre vorschriftsmäßig ausgefertigten mit einem 10%tigen des auf die zu übernehmende Lieferung entfallenden Fiskalpreises betragenden Vadium belegten Offerten bis längstens 22. Februar 1869 — 12 Uhr Vormittags bei der genannten k. k. Bezirkshauptmannschaft zu überreichen.

Auf verspätete (Nachtrags-) Anbote und auf nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte oder nicht mit dem bedungenen Vadium versehenen Offerten wird keine Rücksicht genommen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 28. Jänner 1869.

Obwieszczenie.

L. 71821. Dla zabezpieczenia materyału kamiennego do utrzymania gościńca Gdów-Gorlickiego, a mianowicie 3. ćwierci mili 8mej, 2. i 3. ćwierci mili 9tej, 4. ćwierci mili 10tej i 1. ćwierci mili 11tej, rozpisuje się niniejszem na rok 1869, jakoteż i na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na lata 1869. 1870 i 1871 licytacya na pisemne oferty.

Materyał potrzebny na rok 1869 wynosi 340 pryzm po 54 sześciennych stóp w cenie fiskalnej 758 zł. 80 kr. wal. austr.

Oferty mogą opiewać na całą wyż wymienioną przestrzeń, lub tylko na pojedyncze ćwierci mili i tylko na r. 1869 lub też na cały trzechletni peryod. Każda oferta powinna jednak zawierać dokładnie przestrzeń drogi, na którą i cenę, lub też opuszczenie w precentach, od sumy fiskalnej. za którą, czyli za którem się dostawa materyału przyjmuje, jakoteż i to oświadczenie, że się oferent wszystkim warunkom licytacyjnym, króre mu są wiadome, poddaje.

Wszelkie inne warunki licytacyjne znajdują się do przejrzenia w c. k. starostwie powiatowem w Jaśle.

Ci, co chcą brać udział w tem przedsiębiorstwie, mają wnieść oferty ułożone podług przepisu i opatrzone we wadyum wynoszące 10procent ceny fiskalnej od tej dostawy, do której się podejmują, a to najdalej do 12tej godziny w południe, 22. lutego 1869 w c. k. starostwie powiatowym w Jaśle. Spóźnione oświadczenie, jakoteż oferty nieułożone podług przepisu lub nieopatrzone w przypadające wadyum nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. stycznia 1869.

(281) **Edict.** (1)

Nr. 64487. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der mit der Zahlungsauflage vom 14. Juni 1860 Z. 23492 ersiegten Wechselsumme von 200 fl. C. M. oder 210 fl. öst. Währ. sammt 6% Zinsen vom 1ten Juli 1857 der Gerichts- und Executionskosten von 5 fl. 30 kr. CM. 2 fl. 30 kr., 8 fl. 63 kr. und 41 fl. 2 kr. öst. W., so wie den gegenwärtigen Executionskosten von 9 fl. 77 kr. öst. Währ., jedoch nach Abschlag der auf Rechnung dieser Forderung gezahlten 82 fl. öst. W. die executive Feilbietung der der exequirten Forderung zur Hypothek dienenden nunmehr der liegenden Nachlaßmasse des Johann Mierzwiński und des Mathäus Kaczanowski gehörigen Realität sammt Grund sub Nr. 37 1/4 in Lemberg zu Gunsten des Rachmiel Mieses bewilligt wurde, welche Feilbietung am 11ten März 1869, 8ten April 1869 und 7ten Mai 1869 jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 4338 fl. 75 kr. öst. Währ. Das Vadium 434 fl. öst. W. Die übrigen Bedingungen so wie der Schätzungsact und der Stadttafelauszug können in der h. g. Registratur oder bei der Feilbietung eingesehen werden.

Von dieser Feilbietung werden beide Streittheile, und zwar die Erben nach Mathäus Kaczanowski als Apolonia Hnatkiewicz, Nicodem Kaczanowski und Christine Jaśkiewicz, deren Wohnort unbekannt ist, durch den in der Person des Herrn Advocaten Dr. Kratter mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Gregorowicz hiemit bestellten Curators, ferner die Erben des Johann Mierzwiński zu Handen ihrer Mutter und Vormünderin Agnes Mierzwińska, endlich alle diejenigen Gläubiger, denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, oder welche nach dem 16. Juni 1868 Hypothekarrechte erlangen sollten, durch den ihnen sowohl zu diesem Behufe als auch zum Behufe der Verständigung von allen später in dieser Angelegenheit vorzunehmenden Schritten hiemit in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Minasiewicz mit Substituirung des Hrn Advocaten Roiński bestellten Curators und durch Edicte verständigt.

Lemberg, am 14. Jänner 1869.

Edykt.

Nr. 64487. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że w celu zaspokojenia przyznanej prawomocnym nakazem płatniczym z dnia 14. czerwca 1860 L. 23492 sumy wekslowej 200 złr. m. k. czyli 210 złr. w. a. z 6% odsetkami od 1go lipca 1857, kosztami sądowemi i egzekucyi w kwotach 5 złr. 30 kr., 2 złr. 30 kr., 8 złr. 63 kr. i 41 złr. 2 kr. w. a., jako też teraźniejszemi kosztami w kwocie 9 złr. 77 kr. w. a. po strąceniu spłaconej na rachunek powyższej należytości kwoty 82 złr. w. a. publiczną przymusową sprzedaż realności wraz z gruntem pod L. 37 1/4 we Lwowie położonej, powyższej pretensyi za hypotekę służącej, ś. p. Jana Mierzwińskiego i Mateusza Kaczanowskiego własnej, na rzecz Rachmiela Miesesa dozwoloną została. która w tutejszym sądzie odbędzie się 11. marca 1869, 8. kwietnia 1869 i 7. maja 1869, każdą razą o godzinie 10tej przed południem. Cena wywołania wynosi 4338 złr. 75 kr. w. a., wadyum 434 złr. a. w. Reszte warunków, jako też wyciąg tabularny i akt oszacowania wolno przejrzeć w tutejszej registraturze lub przy licytacyi.

O tej licytacyi uwiadamia się obie strony. a mianowicie spadkobierców Mateusza Kaczanowskiego, jako to: Apolonię Hnatkiewicz, Nikodema Kaczanowskiego i Krystynę Jaśkiewicz. których miejsce pobytu nie jest wiadome, przez kuratora p. adwokata Krattera z zastępstwem p. adwokata Gregorowicza niniejszem ustanowionego, wreszcie spadkobierców Jana Mierzwińskiego do rąk matki i opiekunki Agnieszki Mierzwińskiej, i wszystkich tych, którymby obecna uchwała z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła, lub ktorzyby po dniu 16go czerwca 1868 prawa hypoteki nabyli, do rąk p. adwokata Minasiewicza, którego się z zastępstwem p. adwokata Roińskiego tak w tym celu, jako też celem uwiadomienia ich o wszystkich w tej sprawie poczynić się mających krokach kuratorem ustanawia.

Lwów, 14. stycznia 1869.

(308) **Edikt.** (1)

Nr. 60908. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird bekannt gemacht, daß das mit dem Beschluße vom 24. März 1867 Z. 17089 über das Vermögen des Eisenwaarenhändlers Anton Chrzanowski eingeleitete Vergleichsverfahren durch den am 16ten April 1868 zu Stande gekommenen Vergleichs beendigt sei, und daß die Einstellung der Berechtigung des genannten Vergleichsschuldners zur freien Verwaltung seines Vermög ns aufgehoben wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 31. December 1868.

(291) **Edict.** (1)

Nro. 21264. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe Michael Apfelbaum in Klasno ad Wieliczka in Sachen wider Franz und Katharina Wiss pto. Wechselsumme pr. 250 fl. öst. W. s. N. G. Gesuch de praes. 3. August 1868 Z. 13596 um Erfolglassung des durch den Sequester Leib Gold erlegten Betrages von 60 fl. öst. W. angebracht, worüber der Beschluß vom 17. August 1868 z. Z. 13596 gefaßt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Franz und Katharina Eheleute Wiss nicht bekannt ist, so hat ihnen das k. k. Landesgericht im Zwecke der Zustellung des Bescheides vom 17. August 1868 Z. 13596, sowie der nachträglich in dieser Rechtssache zu erfließenden Bescheide den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Zucker mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Rosenblatt als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Krakau, 31. December 1868.

(295) **Edykt.** (1)

Nr. 2196. Ces. król. sąd powiatowy w Brzostku wiadomo czyni, że Mateusz Janiga, włościanin z Jodłowy, dnia 2. lutego 1837 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia pomarł.

Ponieważ miejsce pobytu spadkobiercy Jana Janigi nie jest sądowi wiadome, przeto się go wzywa. by w przeciągu roku od daty tego edyktu do tutejszego sądu się zgłosił i deklaracyę swoją do spadku podał. w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe z ustanowionym kuratorem przeprowadzone będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek, dnia 19. października 1868.

(282) **Edykt.** (1)

Nr. 61695. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie pp. Ludwikowi Schramek i Annie Schramek tym edyktem czyni wiadomo, że w skutek prośby p. Ignacego Alexandra dw. im. Schindelarza z dnia 2go października 1867 do L. 55411 egzekucyjna intabulacya prawa zastawu dla sumy wekslowej 584 złr. w. a. z procentami po 6% od dnia 18. kwietnia 1863 aż do dnia zapłaty kapitału liczyć się mającemi, i kosztów sporu w ilości 20 złr. 28 kr. w. a. przyznanych, kosztów egzekucyi 6 złr. 38 kr. w. a. i kosztów niniejszej egzekucyi w ilości 8 złr. 88 kr. w. a. w stanie biernym części realności pod L. 292 1/4 do dłużników pp. Ludwika i Anny Schramek należących. tudzież sekwestracya dochodów tychże części realności i zanotowanie onejże w stanie biernym tychże uchwałą z dnia 30. października 1867 do L. 55411, a na prośbę tegoż wierzyciela z dnia 20. listopada 1868 do L. 61695 wprowadzenie w tę sekwestracyę p. Jana Szypki uchwałą z dnia 23go grudnia 1868 do L. 61695 dozwolone zostało. Gdy pp. Ludwik i Anna Schramek za granicą bawią, przeto c. k. sąd krajowy dla nich i na ich koszta i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Krattera z zastępstwem tutejszego p. adwokata Dra. Męcińskiego za kuratora ustanowił, któremu powyż nadmienione uchwały sądowe się doręcza.

Lwów, dnia 23. grudnia 1868.

(283) **Edykt.** (1)

Nr. 13578. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefa Kieszkowskiego, iż w sprawie p. Leokadyi Białikowicz przeciw niemu o 330 złr. w. a. z pn. pod dniem 19go grudnia 1868 do l. 14381 wyrok wydany został. Gdy miejsce pobytu p. Józefa Kieszkowskiego wiadome nie jest, przeto został onemu p. adwokat krajowy Dr. Dworski z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Kozłowskiego za kuratora ustanowiony, i pierwszemu powyższy wyrok doręczony.

Wzywa się zatem p. Józefa Kieszkowskiego, ażeby swemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielił, lub innego obrońcy sobie obrał i takowego temu sądowi oznajmił, inaczej skutki zaniechania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, dnia 17. grudnia 1868.

(294) **List gończy.** (1)

Nr. 5802. Do wyśledzenia obwinionego prawnie o zbrodnię kradzieży Michała Kopecznego.

Tenże jest rodem z Ropy, powiatu Gorlice, wzrostu dość słusznego, silny, pociągłej twarzy, czarniawy, brunet, piwnych oczów, wysokiego czoła, nos sredni, usta proporcyonalne, nosi dość duże wasy czarne, brodę goloną, mówi po węgiersku, po niemiecku, a w polskim języku zacina po morawsku, miał na sobie mundur sieraczkowy z zielonemi wyłogami z czarnemi guzikami, spodnie wojskowe strzeleckie z siwego sukna z zielonemi lampasami i czapkę okrągłą czarną baranią.

W razie przydybania należy Michała Kopecznego przytrzymać i do karnego c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu odstawić.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 2. stycznia 1869.

(284) **Kundmachung.** (1)

Nro. 784. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Sambor wird kundgemacht, daß die im Art. 13 des Handelsgesetzes vorgeschriebenen Verlautbarungen der in das Handelsregister dieses k. k. Kreis- als Handelsgerichtes geschehenen Eintragungen im Laufe des Jahres 1869 durch das Amtsblatt der Wiener Zeitung und der Lemberger Zeitung erfolgen werden.

Sambor, den 26. Jänner 1869.

(285) **Bewerbungs-Aufruf.** (2)

Nro. 91-Pr. Zur Wiederbesetzung der bei dem k. k. Bezirksgerichte in Bohorodczany erledigten Bezirksgerichts-Adjunctenstelle mit dem Jahresgehalte von 800 fl. öst. W. wird der Concurs mit der Bewerbungsfrist von 14 Tagen ausgeschrieben, binnen welcher die Bewerber ihre Gesuche an dieses k. k. Kreisgerichts-Präsidium im vorgeschriebenen Wege einzubringen haben.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichtes.

Stanislau, den 3. Februar 1869.

(215) **Edykt.** (3)

L. 22196. C. k. sąd krajowy krakowski wzywa dzierzyciela Solawekslu w Chrzanowie dnia 27. sierpnia 1862 przez Walentego Bebaka na sumę 400 zł. w. a. dnia 30. września 1862 za zleceniem Samuela Schönberga płatną wystawionego, aby takowy w zakresie dni 45. sądowi przedłożył, albowiem w razie przeciwnym weksel ten za nieważny uznanym i amortyzowanym zostanie.

Kraków, dnia 31. grudnia 1868.

(252) **Obwieszczenie.** (3)

L. 27. Wydział Izby adwokackiej krakowskiej ogłasza niniejszem, iż na mocy uchwały tegoż wydziału z dnia 29. stycznia 1869 l. 27 pan Faustyn Jakubowski Dr. praw wpisan został w poczet adwokatów siedzibę w Krakowie mających.

Z Wydziału Izby adwokackiej.

Kraków, dnia 29. stycznia 1869.

(242) **Obwieszczenie.** (3)

L. 16. Wydział Izby adwokatów w Przemyślu podaje w myśl §. 7. ustawy adwokackiej z 6. lipca 1868 Nr. 96 Dz. p. p. do wiadomości, że z dniem 26. stycznia 1869 do składu Izby adwokatów Przemyskiej pan Dr. Stanisław Hlasiewicz z siedzibą w Przemyślu przyjętym został.

Przemyśl, dnia 28. stycznia 1869.

(235) **Obwieszczenie.** (3)

L. 11. Wydział złoczowski Izby adwokatów oznajmia, że p. Dr. Leon Madejski został wpisany w listę adwokatów, i że swą kancelaryę w Brzeżanach otwiera.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Złoczów, dnia 27. stycznia 1869.

Doniesienia prywatne.

K. K. priv. gal. Karl Ludwig-Bahn.

(314) **Kundmachung.**

Der gegenwärtige Norddeutsch-Galizische Verband-Güter-Verkehr wird vom 1ten Februar l. J. bis auf Weiteres für **Getreide** und **Hülsenfrüchte** in Quantitäten von mindestens 100 Zoll-Zentner zu einem Frachtbriefe auf die Station:

Berlin, Hamburg, Magdeburg, Dresden und **Leipzig** erweitert.

Einzelne Exemplare des Verband-Tarifes sind in den Verband-Stationen zu haben.

Wien, den 29. Jänner 1869.

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Obwieszczenie. (1)

Istniejący dotąd związkowy obrót towarów między Galicyą a północną Rzeszą niemiecką, rozszerza się z dniem 1. lutego r. b. aż do dalszego rozporządzenia, co do **zboża** i **ziarna strączkowego** w ilościach 100 cłowych cetnarów za jednym listem frachtowym, na stacye:

Berlin, Hamburg, Magdeburg, Drezno i Lipsk.

Poszczególnych egzemplarzy związkowej taryfy nabyć można na stacyach związkowych.

Wiedeń, dnia 29. stycznia 1869.

K. k. privilegirte

allgemeine österreichische Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am **1. Februar 1868** stattgehabten **siebenten Ziehung** der 5percentigen **50jährigen Pfandbriefe der k. k. privilegirten allgemeinen österreichischen Boden-Credit-Anstalt** wurden nachfolgende Stücke gezogen:

à fl. 100. Nr. 50. 306, 454, 750, 1482, 1846, 3095, 3126, 3205, 3355, 4293, 4181, 5360, 5637, 5869, 6015, 6467, 6858. 7504, 7572. 7613. 8250. 8512, 8646, 9063, 9097, 9142, 9869. 10.470, 10.993. 11.294. 12.353, 12.596.

à fl. 200: Nr. 262, 761, 1244, 1700, 1702, 1709. 1789, 2527. 4269, 4065, 5094, 5850, 5910, 6015, 6383, 6986, 7032. 7078. 7647, 7950, 7959, 8568, 8746, 9035, 9327.

à fl. 300: Nr. 325, 1927, 4340. 4420, 5559, 5747, 5992, 6692, 6897.

à fl. 500: Nr. 1149, 1393, 1994, 3349, 3350, 3371, 3625, 4167, 4614, 5113.

à fl. 1000: Nr. 455, 549, 958, 1191, 1419. 3676. 3993, 4126, 6069, 6439, 6877. 8273, 8633, 10.060, 10.378, 10.580, 11.484. 12.105 12.108, 13.179, 13.439. 13.627, 13 776, 13.784, 13 897, 13.950, 13.963. 13.991, 14.367, 15.108, 15.165, 15.251, 15:352, 15,454.

à fl. 10.1000: Nr. 285, 451, 490.

Die Rückzahlung der gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom **1. Mai 1869** an bei **allen Agentien** der Anstalt ohne jeglichen Abzug in Silber der betreffenden Landeswährung. Bei der **Centralcasse in Wien** findet die Einlösung nach Wahl des Besitzers in Silbergulden österreichischer Währung oder in französischen Franken. bei der **Cassa der Anstalt in Paris** in französischen Franken statt. (272)

Nachverzeichnete, bereits bei den früheren Verlosungen gezogene Pfandbriefe der Anstalt sind bis heute nicht eingelöst worden, und zwar:

á fl. 100: Nr. 54, 247, 361, 648, 1057, 1412, 1585, 2014, 3688, 3969, 3983, 4208, 4236, 4264, 4601, 5262, 5318, 5424, 5505, 5531, 5704, 5740, 5876, 6030, 6377, 6808, 6860, 7390, 7537, 7831, 7837, 7933, 8121, 8587, 8743, 9262, 9729, 9928, 9937, 9985, 10.006, 10.009, 10.396, 10.680, 10.785, 11.230.

á fl. 200: Nr. 28, 57, 180, 754, 1497, 1560, 1584, 1668, 2413, 3642, 3720, 3815, 3831, 3887, 4308, 5840, 5935, 6014, 6067, 7570, 7573, 7909, 8545, 9123, 9409.

á fl. 300: Nr. 589, 1462, 1659, 4067, 4110, 4315, 4403, 4597, 4970, 5305, 5315, 5957, 5969, 5980, 6013, 6103.

á fl. 500: Nr. 350, 913, 1215, 1221, 1996, 3488, 3633, 3848, 5496, 5851.

á fl. 1000: Nr. 353, 1352, 1460, 2106, 2904, 3969, 4786, 4826, 5493, 6191, 7522, 7617, 7906, 7953, 8119, 8330, 8350, 9213, 9697, 10.929. 11.772, 11.981, 11.997, 12.214, 12.257, 12 496.

Licitations-Anzeige.

Die Filiale der k. k. privil. allgemeinen Verkehrsbank in Lemberg,

bringt hiermit zur Kenntniss, dass die bei derselben bis inclusive 15. Jänner l. J. verfallenen Pfänder bestehend aus

Prätiosen und diversen Waaren (306—1)

am 15. und 16. Februar l. J. im Locale der Anstalt, Stadt, lange Gasse Nro. 39 in öffentlicher Licitation an den Meistbiethenden gegen gleich baare Bezahlung werden verkauft werden.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.